

[Steen.]

nets ordning og alle dets forskellige udløbere — jeg finder det så meget mere ønskeligt, som forholdet jo er det, at mange anser den nuværende ordning for at være lidt tilfredsstillende. Når jeg siger det sådan, føler jeg mig nogenlunde sikker på, at jeg ikke har sagt det for stærkt, og da de skiftende regeringer ikke på dette område har foretaget sig noget i de seks år, der siden er forløbet — ingen af dem har ønsket at sætte spørgsmålet på tingets dagsorden, i hvert fald har de ikke gjort det — vil vi meget gerne deltage i en drøftelse af hele problemet. Med hensyn til, under hvilken form dette rimeligst og naturligst kan ske, synes der jo nu at være fundet en løsning.

Jeg finder ikke — og har ikke på noget tidspunkt fundet — at det foreliggende forslag danner et rimeligt udgangspunkt. Der er jo en sammenhæng mellem bevillingssystem, filmsfondsafgift, de forskellige opgaver, der løses ved hjælp af dennes midler, og mange andre spørgsmål; men alt dette kan vi nærmere drøfte med hinanden under arbejdet i det udvalg, som jeg forstår der fra forskellig side er ønske om at få nedsat, et ønske, hvortil jeg kan slutte mig.

Alvilda Larsen: Jeg kan på mit partis vegne udtale, at mit parti ikke har noget imod at rette en henstilling til justitsministeren om at fremsætte forslag til en ny lov om biografvæsenets ordning, idet vi mener, der på en række af biograflovens områder i dag tiltrænges ændringer og forbedringer. Men vi kan ikke uden videre give støtte til det foreliggende forslag til folketingsbeslutning, som er fremsat fra venstres og det konservative folkepartis side — et forslag, som går ud på at få en ny lov om biografvæsenets ordning, hvorved bevillingssystemet ophæves.

Der har gennem mange år været en stående debat netop om spørgsmålet: bevilling eller fri næring ved drift af biografer her i landet. Forskellige udvalg og kommissioner

har været nedsat, drøftelser har fundet sted, der har været arbejdet med disse problemer, og hidtil er disse drøftelser og kommissionsarbejder af forskellig art jo ikke endt med noget andet resultat, end at der har været flertal for bevillingssystemets opretholdelse. Den sidste betænkning om biografvæsenet udsendtes i 1950 som resultatet af et kommissionsarbejde, der havde stået på siden 1947; den pågældende kommission beskæftigede sig i meget høj grad — det fremgår af betænkningen — med spørgsmålet om bevilling kontra fri næring. Men heller ikke i denne kommission blev der enighed, og jeg er faldet over præcis det samme som det ærede medlem hr. Steen, nemlig dette forhold, at et flertal i kommissionen gik ind for bevillingssystemets opretholdelse med visse ændringer, således som det fremgår af det forslag til en ny lov, som kommissionen udarbejdede.

Det konservative folkeparti og venstres repræsentanter i kommissionen ses ikke at have stillet forslag om fri næring. De har udtalt deres ønske om noget sådant, men har ikke stillet forslag derom; de er — det udtaler de direkte — gået ind for flertallets forslag til en ny lov, som bevarer bevillingssystemet. Derfor finder jeg det noget mærkværdigt og lidt usagligt, at de to partier i dag stiller forslag om, at justitsministeren skal fremsætte et lovforslag, som indeholder netop det, der indtil 1950 ikke var flertal for, som der vel næppe heller vil kunne opnås flertal for nu, og som de to partier simpelthen ikke engang stillede forslag om dengang.

Havde man stillet forslag til folketingsbeslutning om at få den nugældende lov taget op til en almindelig revision, ville mit parti gerne have støttet og stemt for et sådant forslag. Men det forslag til folketingsbeslutning, som foreligger her, kan vi ikke stemme for — ikke med den ordlyd, forslagsstillerne har givet det.

Jeg har med disse bemærkninger ikke på nogen måde ville give udtryk for, at mit parti finder det nugældende bevillingssystem